

## **DESCRIERE GENERALĂ A RUGĂCIUNII**

### **Ce este rugăciunea?**

Rugăciunea este fundamentală pentru fiecare viață creștină, pentru fiecare biserică și pentru fiecare lucrare. Rugăciunea reprezintă comunicarea noastră cu Dumnezeu. Este o părtășie realizată în intimitatea noastră cu Dumnezeu Tatăl, în Numele lui Isus, prin puterea Duhului Sfânt. Trebuie să fie conform Cuvântului și voii lui Dumnezeu. Rugăciunea înseamnă și comuniune cu Dumnezeu. Când în ascultare de El noi Îi vorbim, suntem gata să auzim și ceea ce are El să ne spună. Prin rugăciune circumstanțele noastre se vor schimba, lucrări divine se vor întâmpla, în timp ce influența răului va fi restrânsă.

Am învățat foarte mult de la mama mea, care și-a trăit cu sfințenie viața creștină. Viața ei de rugăciune m-a ajutat să văd cât de multe lucruri, care păreau a fi imposibile din perspectivă umană, au devenit posibile prin credință. Situațiile schimbate și problemele rezolvate printr-o rugăciune a credinței, m-au determinat să-i urmez exemplul. Nu studiasse prea mult despre rugăciune, dar se ruga bazată fiind pe Cuvântul lui Dumnezeu pe care-l avea în inima ei. Mamă a zece copii, a știut să-și facă timp pentru rugăciune. Este destul de interesant că astăzi avem prea puțin timp pentru rugăciune, și acesta este motivul exact pentru care nu vedem rezultate.

„În Biblie, rugăciunea înseamnă închinarea care include toate atitudinile duhului uman în apropierea sa de Dumnezeu. Creștinul se închină lui Dumnezeu adorându-L, mărturisindu-I-se, aducându-I laude și implorându-L în rugăciune. Această activitate superioară de care este capabil duhul uman, poate fi interpretată și ca însemnând comuniune cu

Dumnezeu, atât timp cât accentul cade pe inițiativa divină.” (New Bible Dictionary, Third ed. Leicester, England and Downers Grove, USA: IVP, 1996, p. 947-8).

Nu există activitate mai importantă în care ar putea fi implicat un om decât rugăciunea – să vorbești cu Dumnezeu și să știi că te ascultă, ba chiar mai mult, îți și răspunde. Rugăciunea înseamnă timp câștigat, nu pierdut.

Există 12 cuvinte diferite folosite pentru „rugăciune” în Vechiul Testament și 8 în Noul Testament, toate având sensul de bază „a cere”, „a implora” sau „a căuta continuu”. Cu alte cuvinte, toate implică comuniune și părtășie cu Dumnezeu. Prin rugăciune, noi intrăm în comuniune cu Dumnezeu. Calitatea vieții noastre de rugăciune determină calitatea relației noastre cu Dumnezeu. A te ruga înseamnă a-I vorbi lui Dumnezeu, a asculta ce spune El și a te bucura de prezența Sa în această viață. În rugăciune ne putem închina lui Dumnezeu, putem să ne mărturisim, putem să-I aducem mulțumiri sau cereri, și putem aștepta înaintea Domnului. Putem să-L ascultăm și să-I simțim prezența, având siguranța că El este chiar lângă noi, chiar în locul unde ne rugăm.

Rugăciunea nu ar trebui să fie o repetare de cuvinte sau o formulă magică identică. Dumnezeu privește la inima noastră, deoarece El dorește să aibă o relație intimă cu noi. Isus ne-a spus: ***Când vă rugați, să nu bolborosiți aceleași vorbe, ca păgânii, cărora li se pare că, dacă spun o mulțime de vorbe, vor fi ascultați*** (Matei 6:7). De asemenea, atunci când ne rugăm în limbi, iar nouă ni se pare fără sens, Dumnezeu ne va înțelege, deoarece El cunoaște toate limbile.

Prea deseori oamenii consideră rugăciunea o activitate religioasă, un ritual zilnic în viața de creștin, ignorându-i importanța reală. Ei pierd din vedere satisfacția rugăciunilor împlinite, când cei în nevoie primesc ajutor, scopurile lui Dumnezeu se împlinesc, iar planurile diavolului sunt împiedicate.

Adevărata lucrare a lui Dumnezeu are loc în lumea invizibilă a rugăciunii. De multe ori vedem cum lucrurile se desfășoară în lumea vizibilă, dar poate că nu suntem întotdeauna conștienți de faptul că Dumnezeu răspunde celor care se luptă zilnic în rugăciune. Exod 17 este ilustrația însuflețită a acestui principiu. În timp ce armata israeliților se

lupta cu amaleciții pe câmpul de bătălie de la Refidim, Moise urmărea bătălia de pe vârful muntelui. Atât timp cât Moise ținea toiagul în mâinile ridicate spre Dumnezeu, israeliții erau mai puternici, și ori de câte ori își lăsa mâinile în jos, amaleciții câștigau teren. Întâlnim aici un principiu clar al rugăciunii: Dumnezeu răspunde la rugăciunile celor care mijlocesc, dând putere supranaturală acelor pe care El i-a chemat să-I împlinească scopul. Rolul lui Moise, chiar dacă era nevăzut de cei care luptau, a fost vital. Astăzi Dumnezeu ridică mijlocitori în Trupul lui Hristos din toată lumea, mijlocitori care își cunosc sfera de slujire și prin care acțiunile forțelor întunericului sunt restrânse și planuri ale lor nimicite. Aleluia!

Rolul nostru în lucrarea lui Dumnezeu din întreaga lume poate fi nevăzut și neapreciat de oameni. Dar, așa cum l-a chemat pe Moise, Dumnezeu ne cheamă și pe noi „să ridicăm toiagul lui Dumnezeu” și să ne rugăm. De fapt, Dumnezeu caută oameni care să se roage. **„Caut printre ei un om care să înalțe un zid, și să stea în mijlocul spărturii înaintea Mea pentru țară, ca să n-o nimicesc; dar nu găsesc nici unul!”** (Ezechiel 22:30). Trebuie să ne luăm în serios rolul nostru în planul lui Dumnezeu, dezvoltând atitudinea pe care o avea Samuel cu privire la Israel când spunea: **„Departa iarăși de mine să păcătuiesc împotriva Domnului, încetând să mă rog pentru voi! Vă voi învăța calea cea bună și cea dreaptă”** (1 Samuel 12:23).

Rugăciunea înseamnă muncă. Este greu, dar este sfântă și vitală. Este mult mai dificil pentru Dumnezeu să găsească oameni gata să se roage, decât să facă oricare altă lucrare.

Am lucrat ca și misionar în America de sud, America Latină și în Africa, dar în 1985 Domnul mi-a vorbit în mod personal să merg în China. Știam că Biserica subterană din China este persecutată și mă mai rugam pentru ei din când în când. Apoi, mi-am luat un angajament. John Osteen, pastorul meu de la biserica Lakewood din Houston, Texas, a încurajat biserica să se roage în fiecare zi pentru câte o țară. Mi-am ridicat mâna, făcând promisiunea că mă voi ruga. Și m-am rugat timp de doi ani de zile. Sosise și timpul Chinei. Când am început să-i aduc înaintea lui Dumnezeu pe frații mei din China, familiile și bisericile lor, când am mijlocit pentru ei și m-am luptat spiritual împotriva duhului comunismului, m-am rugat cu așa o pasiune, încât mi se părea că nu mai sunt pe pământ. Ochii

îmi erau închiși și am văzut o imagine. Mi-am deschis ochii – aceeași imagine: mă vedeam predicând, iar în fața amvonului era o prăpastie uriașă. Asiaticii, chinezii, veneau spre mine căzând în prăpastie. M-am înfiorat și am spus: „Dumnezeule, ce înseamnă asta?” Și un răspuns liniștit s-a auzit: „Mulți dintre ei vor merge în iad. Te trimit la acești oameni!” Nu puteam înțelege. Nu cunoșteam pe nimeni în China. Duhul Sfânt al lui Dumnezeu m-a cercetat pe tot parcursul acelei zile.

În ziua următoare intenționeam să mă rog pentru altă țară, dar mă aflu în biroul meu, în fața hărții lumii, rugându-mă din nou pentru China. Aceeași imagine mi-a reapărut în fața ochilor și aceeași voce dulce, dar profundă, mi-a spus: „Mergi? Te trimit la acest popor!” N-am putut să-I dau nici un răspuns. Erau prea multe întrebări în mintea mea care blocaseră omul spiritual din mine. Întreaga zi, Duhul Sfânt continua să-mi reamintească cât de mare este China, cât de mult suferă frații mei de acolo și cum aș putea să-i ajut eu, deoarece eu aveam experiență cu Biserica sub persecuția comunistă din România.

În ziua a treia mi-am planificat să mă rog pentru Chile, dar cu cât mă apropiam de hartă, mi-am dat seama că degetul meu era peste China. Din nou, aceeași imagine în fața ochilor mei și aceeași întrebare în duhul meu: „Vrei să mergi? Te trimit!” De data aceasta, am răspuns: „Da, Doamne, voi merge! Dar nu am bani și nu cunosc pe nimeni acolo.” Totuși, o pace adâncă mi-a umplut inima și am fost copleșit de o mare bucurie și dorință de a merge în China.

Pe atunci, eram student la Institutul Biblic din Houston, Texas, și am început să spun colegilor apropiați că Domnul m-a chemat să merg în China. Unii au început să râdă de mine, alții m-au ignorat și, destul de interesant, mi-au pus aceleași întrebări pe care mi le puneam și eu: „De unde vei primi bani? Cunoști pe cineva în China?” Eram confuz, dar venea uneori la mine câte un coleg și îmi spunea: „Frate Daniel, dacă Domnul te trimite, El îți va da și banii de care ai nevoie și îți va scoate în cale și oamenii potriviți!” Aceasta mă încuraja, iar credința începea să-mi crească, în timp ce ascultam de vocea Duhului Sfânt. În următoarele pagini vă voi împărtăși mai multe miracole pe care Domnul le-a făcut în viața mea prin rugăciune.

## De ce ar trebui să ne rugăm?

Nu este îndeajuns pentru un creștin să meargă la biserică, să stea pe un scaun și să asculte o predică. Nu este îndeajuns! Un credincios născut din nou trebuie să studieze Cuvântul lui Dumnezeu. Cu cât studiem mai mult Scriptura, cu atât mai mult realizăm că noi cunoaștem foarte puțin. Pentru a ajunge la înțelegerea Cuvântului lui Dumnezeu, pentru a ne apropia mai mult de Dumnezeu Tatăl, pentru a-L lăsa pe Hristos, Fiul lui Dumnezeu, să locuiască în inimile noastre, pentru a-L cunoaște pe Duhul Sfânt și a-I identifica prezența și lucrarea, trebuie să ne hrănim din Cuvântul lui Dumnezeu scris în Scriptură.

Este imposibil să creștem spiritual fără a cunoaște și a studia Cuvântul lui Dumnezeu. Cum putem noi oare avea părtaşie cu Dumnezeu dacă nu Îl cunoaștem așa cum ni Se revelează în Scriptură? Cum ne putem apropia de cineva pe care nu îl cunoaștem? Cum ne putem deschide inimile pentru Hristos dacă nu Îl cunoaștem pe Acela pe care Îl invităm în viața noastră? Cum Îl putem lăsa pe Duhul Sfânt să lucreze sau cum Îi putem accepta prezența dacă nu Îl înțelegem și nu suntem în stare să-I recunoaștem lucrarea?

Trebuie mai întâi să dorim fierbinte „lapte spiritual” pur, asemenea copiilor mici, iar mai târziu, când creștem, „bucate tari”. Un bebeluș nu va deveni niciodată un copil sănătos dacă va continua să bea doar lapte. În viața spirituală este la fel; trebuie să primim mâncare solidă din ce în ce mai mult. Puterea rugăciunii și a slujirii este relaționată la supunerea noastră față de Cuvântul lui Dumnezeu și de Duhul Sfânt.

***„Cel ce vă dă Duhul și face minuni printre voi, le face oare prin faptele Legii sau prin auzirea credinței?”*** (Galateni 3:5). Dumnezeu lucrează întotdeauna în viețile noastre cu aceste două „mâini”: Cuvântul Său și Duhul Sfânt.

Del Murry, un om al rugăciunii, spunea: „Un creștin vede mai mult de pe genunchi decât vede un filozof de pe vârful picioarelor.” Și aceasta este pentru că omul care îngenunchează înaintea lui Dumnezeu, cunoaște inima lui Dumnezeu și ce are El pentru acesta în mod personal. Un om al rugăciunii poate vedea în lumea spirituală mai mult decât un om cultivat prin înțelepciunea umană sau prin filozofie. Citește 1 Corinteni

2:10-16. Mulți creștini consideră a fi o prostie sau chiar imposibil să ai o astfel de experiență. Știu, frații mei. Nici eu nu am experimentat-o în 21 de ani din viața mea de creștin. Și cine este vinovat pentru asta? Eu sunt. Nu Dumnezeu! Mă rugam într-un mod superficial și rosteam rugăciuni din mintea mea, nu din inimă sau din duhul meu.

Un alt om al rugăciunii spunea: „Cel care este prea ocupat pentru a se ruga, va fi prea ocupat să trăiască o viață neprihănită.”

Martin Luther spunea: „Dacă nu mă rog două ore dimineața, Satan mă va învinge în încercare, de aceea mă voi ruga trei ore pentru a ieși victorios.” În zilele noastre trăim o viață foarte dezordonată și astfel neglijăm rugăciunea. Aceasta este o greșeală foarte mare care ne privează de victoria unei vieți spirituale.

E. M. Bounds spunea: „Oamenii leneși nu vor fi niciodată pasionați de rugăciune”. Mediocritatea vieții unui credincios îl ține departe de rugăciunea fierbinte și astfel nu primește nici un răspuns la cererile sale. Vă spun din propria mea experiență. Mintea și trupul meu îmi spuneau mereu că sunt prea obosit și trebuie să mă odihnesc, dar, de cealaltă parte, Duhul Sfânt mă îndemna să mă ridic și să vorbesc cu Domnul. De multe ori nu simțeam să mă rog, dar dacă spuneam „Te iubesc, Isuse!” atunci trebuia să intru în prezența Sa și să petrec timp cu El. Cuvântul Său mă înviora mereu, mă ridica și creșteam în cunoștința Sa din ce în ce mai mult. Nu la întâmplare suntem îndemnați de Cuvânt să venim și să vedem ce bun este Domnul! Frate și soră, nu vă permiteți să deveniți leneși, ci rugați-vă și căutați-L pe Domnul!

H. McKail spunea: „Dacă ne considerăm cetățeni ai Împărăției lui Dumnezeu, avem datoria să ne rugăm”. Dacă te consideri copil al lui Dumnezeu, frate și soră, tu trebuie să te rogi, nu doar de pe buze, ci din adâncul inimii tale, cu întreaga ta ființă. Citim în Evanghelia după Luca despre faptul că Isus voia ca ucenicii Săi să se roage întotdeauna și să nu renunțe.

G. Muller, un alt bărbat al rugăciunii care a trăit prin credință și a hrănit o mulțime de copii, a spus: „Viața ta de rugăciune arată cât de mult depinzi de Dumnezeu.” De multe ori nu primim nici un răspuns la rugăciunile noastre deoarece depindem de noi înșine, și nu de Dumnezeu. Aceasta înseamnă că nu ne încredem în totalitate în Dumnezeu, iar din

acest motiv El nu ne poate răspunde rugăciunilor noastre.

Putem învăța din modul în care Isus se ruga, când *sudoarea I se făcuse ca niște picături mari de sânge, care cădeau pe pământ* (Luca 22:43b). Ce putem spune altceva decât că, dacă Fiul lui Dumnezeu, fiind neprihănit, S-a rugat astfel, cu atât mai mult noi, păcătoșii, avem nevoie să ne rugăm așa? Când ne rugăm cu toată ființa, nu putem rămâne cu inima împietrită, iar rugăciunile noastre nu rămân uscate. Nu! Dumnezeu vrea să permitem Duhului Sfânt din noi să se roage prin noi. Îl vom lăsa pe Duhul să curgă, în timp ce rugăciunile noastre vor izvorî din inima noastră. Domnul să ne ajute să facem așa.

Nu putem câștiga ușor o viață de rugăciune. Nu se va dezvolta dacă nu vom da dovadă de seriozitate. O rugăciune plictisitoare nu are nici un efect, frate și soră; nu merge mai departe de tavan. Doar rugăciunea care vine din inimă atinge tronul lui Dumnezeu. Este mai bine să ne rugăm o rugăciune simplă, dar una sinceră, decât o rugăciune făcută doar din mintea noastră. Desigur că ne folosim mintea atunci când ne rugăm, dar Duhul Sfânt trebuie să ne ajute pentru a fi eficienți în rugăciunile noastre.

### **Motive pentru care trebuie să ne rugăm**

Mai întâi de toate, ne rugăm pentru că Îl iubim pe Dumnezeu. Cât de minunat este să-ți petreci timpul cu persoana iubită! Este la fel ca relația dintre un bărbat și o femeie care se iubesc și tânjesc să petreacă timp împreună pentru a-și comunica sentimentele și a se bucura de prezența celuilalt. Câteodată nu mai este nevoie de cuvinte; prezența este mai mult decât suficientă. Dacă Îl iubim cu adevărat pe Dumnezeu, vom avea dorința de a ne petrece timp cu El.

În al doilea rând, ne rugăm deoarece depindem de Dumnezeu. El este Creatorul și Susținătorul tuturor lucrurilor. El este dătătorul de viață; viață spirituală și fizică. Rugăciunea este la fel de necesară pentru viața spirituală, așa cum este respirația pentru viața fizică; deoarece noi depindem în totalitate de Domnul, comunicăm cu El prin rugăciune.

În al treilea rând, avem nevoie de rugăciune pentru a primi putere de a rezista ispitelor. Domnul nostru ne-a dat soluția și depinde de noi dacă o vom folosi sau nu: „*Vegheați și rugați-vă ca să nu cădeți în ispită*” (Matei 26:41a).

Sunt multe păcate pe care le facem din cauza lipsei de rugăciune. Devenim slabi din punct de vedere spiritual, iar Satan câștigă teren în viața noastră.

În al patrulea rând, trebuie să ne rugăm pentru mântuirea celor care nu Îl cunosc pe Dumnezeu. Dumnezeu a creat pământul și l-a dat în stăpânirea omului. Strămoșii noștri, Adam și Eva, au căzut în ispită crezând minciunile lui Satan și răzvrătindu-se împotriva lui Dumnezeu. Drept consecință, Satan a devenit dumnezeul acestui veac: **„...a căror minte necredincioasă a orbit-o dumnezeul veacului acestuia, ca să nu vadă strălucind lumina Evangheliei slavei lui Hristos, care este chipul lui Dumnezeu.”** (2 Corinteni 4:4). Dumnezeu Își dorește să salveze întreaga lume, dar omul trebuie să cheme numele lui Isus, deoarece El este singurul Răscumpărător. El a spus: **„Eu sunt calea, adevărul și viața. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine.”** (Ioan 14:6).

Când Îi cerem lui Dumnezeu să intre în viața noastră, din oameni fără speranță, noi devenim copiii ai lui Dumnezeu. Rugăciunea noastră îl va ajuta și pe semenul nostru să accepte chemarea Răscumpărătorului.

În al cincilea rând, Dumnezeu ne-a dat porunca să ne rugăm, **„Stăruieți în rugăciune, vegheați în ea cu mulțumiri”** (Coloseni 4:2). Isus a spus o pildă în Luca 18, prin care îi îndemna pe ucenici să se roage și să nu renunțe. De asemenea, Pavel spunea: **„Rugați-vă neîncetat”** (1 Tesaloniceni 5:17). Este necesar să ne rugăm pentru ceea ce Dumnezeu vrea să facem pe acest pământ.

Al șaselea motiv pentru care trebuie să ne rugăm este pentru a primi putere spirituală. **„În zilele acela, Isus S-a dus în munte să Se roage, și a petrecut toată noaptea în rugăciune către Dumnezeu.”** (Luca 6:12). Dacă vrem să fim plini de putere, așa cum a fost și Isus, trebuie să avem o viață de rugăciune asemenea Lui. Astfel vom putea să facem față vremurilor dificile. **„Vegheați dar în tot timpul, și rugați-vă, ca să aveți putere să scăpați de toate lucrurile acestea, care se vor întâmpla, și să stați în picioare înaintea Fiului omului.”** (Luca 21:36). Mai trebuie să ne rugăm pentru a primi ungera din partea lui Dumnezeu, așa cum citim în 1 Ioan 2:20, **„Dar voi ați primit ungera din partea Celui sfânt, și știți orice lucru și versetul 27a, Cât despre voi, ungera, pe care ați primit-o de la El, rămâne în voi, și n-aveți trebuință să vă învețe cineva.”**



În al șaptelea rând, trebuie să ne rugăm să avem putere pentru a-l înfrunta pe cel rău. Noi nu suntem în stare să-l învingem prin abilitățile și puterea noastră, dar putem face acest lucru prin puterea pe care ne-a dat-o Isus. **„Iată că v-am dat putere să călcați peste șerpi și peste scorpii, și peste toată puterea vrăjmașului: și nimic nu vă va putea vătăma”**. (Luca 10:19). Orice creștin devotat poate primi această putere. Citim în Marcu 16:17a, **„Și aceste semne îi vor însoți pe cei care vor crede: În Numele Meu vor scoate DEMONI”**.

Trăim într-o lume în care diavolul face tot ce îi place. Noi suntem responsabili pentru aceasta, pentru că îl lăsăm să lucreze fără să ne opunem, și aceasta datorită faptului că suntem slabi din punct de vedere spiritual și nu ne „încărcăm bateriile” de la sursa care este Isus.

Prin harul lui Dumnezeu, am de-a face cu mulți oameni înrobiți de diavolul. De exemplu, un tânăr venise pentru prima oară în biserică. Ne-am rugat, ne-am închinat lui Dumnezeu și apoi am început să predic. Vorbeam despre acest subiect, cum să scoți demonii afară în Numele lui Isus, nu în numele nostru sau în numele bisericii. În timpul predicii, vedeam cum acest tânăr era chinuit de duhuri rele deoarece Duhul Sfânt îl convingea de păcat. M-am dus la el și, cu cât mă apropiam mai mult de el, a început să strige: „N-am nimic de-a face cu tine! Lasă-mă în pace!” Dar eu i-am spus: „Nu! În Numele lui Isus, ieși afară din el!” S-a împotrivit, dar eu am continuat: „N-ai nici o șansă! Ieși afară chiar în acest moment!” Țipete îngrozitoare au ieșit din gura acelui tânăr, în timp ce diavolul îl chinuia. A căzut jos, printre scaune, și a început să se rostogolească. Unii dintre frați și surori se rugau, alții doar se uitau, iar alții erau înspăimântați. A fost o luptă spirituală în care eu m-am implicat. Știam cine sunt în Isus, știam că El trăiește în mine și că El este mai tare decât diavolul care este în lume și, mai mult de atât, știam că Isus mi-a dat putere și autoritate asupra lui Satan și asupra tuturor demonilor săi (Luca 10:19).

L-am muștră: „Duh rău de perversiune spirituală, ieși afară din el!” Cu o voce ascuțită, el mi-a răspuns: „Nu! Nu vreau să ies afară și lasă-mă în pace!” Apoi, am cerut credincioșilor să se roage în unitate. I-am întrebat: „Vreți să-l vedeți eliberat pe acest tânăr, sau ieșind din biserică noastră cu aceleași păcate cu care a intrat?” Am început să ne

rugăm cu toții; ne-am rugat și în limbi și, dintr-o dată, am simțit puterea divină a Duhului Sfânt venind peste mine. Am spus cu autoritate: „În Numele lui Isus, ieși afară și niciodată să nu te mai întorci!” Demonul a plecat, iar tânărul stătea pe podea ca mort. Știam că Isus l-a eliberat și am spus bisericii că tânărul este liber. După un timp, s-a ridicat în picioare și a mărturisit ce a făcut Dumnezeu pentru el. Lăudat să fie Domnul!